

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Baggrunden for, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet har nedsat denne projektgruppe, må, for så vidt angår det almindelige sigte med gruppens arbejde, ses som et led i de bestræbelser, der foretages for til stadighed at søge frem til den mest rationelle måde at udføre de foreliggende arbejdsopgaver på. De undersøgelser, der skal foretages med hensyn til 2. omdeling, må ses på baggrund af de bestræbelser, som udfoldes for at begrænse ressourceforbruget inden for den offentlige sektor, og som der jo fra alle sider lægges vægt på at fremme. Disse sparebestræbelser må dog naturligvis, set i relation til postvæsenets funktioner, afbalanceres over for hensynet til en rimelig postal service, som postvæsenets kunder må have et naturligt krav på. Undersøgellesplanen for gruppens arbejde er som nævnt endnu ikke fastlagt, men undersøgelser vedrørende publikums og erhvervslivets nuværende behov med hensyn til postal service på omdelingsområdet vil naturligvis komme til at indtage en fremtrædende plads i dette arbejde.

Ved projektgruppens nedsættelse har man i øvrigt også været opmærksom på, at den nye tjenestemandsslov har givet forbedrede muligheder for at benytte deltidsbeskæftiget arbejdskraft, og at anvendelsen af sådan arbejdskraft må antages at ville gøre det muligt f. eks. i forretningskvarterer at opretholde et tidligt afleveringstidspunkt for postforsendelser, selv om 2. omdeling bortfaldt. Det er tanken, at projektgruppen skal foretage en nærmere undersøgelse af, hvorledes en omdelingsordning, baseret på en vis anvendelse af deltidsbeskæftiget arbejdskraft, i givet fald kunne tilrettelægges, og hvilke virkninger en sådan ordning ville have i såvel personalemæssig som servicemæssig henseende.

Hvis projektgruppens arbejde skulle give anledning til, at man finder grund til at overveje at gennemføre væsentlige ændringer med hensyn til udførelsen af 2. omdeling, er det tanken at optage forhandlinger med interesserede erhvervsorganisationer og forbrugerorganisationer herom, således at de ændringer, der i givet fald skal gennemføres, i videst muligt omfang tager hensyn til postmodtagernes interesser.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg ved folke-

tingets behandling af forslag til lov om ændring af postloven — forelagt og vedtaget i foråret 1972 — bl. a. gav det nedsatte folketingsudvalg oplysning om de foranstaltninger, som postvæsenet havde foretaget inden for postsektoren med det formål at opnå forenklinger, rationalisering, mekanisering m. v., herunder i hvilke henseender disse foranstaltninger havde betydet ringere eller forbedret service for forbrugerne.

Jeg gav herunder oplysning om virkningerne af 3. brevomdelings bortfald 1968-69 og anførte i denne forbindelse, at omdelings-tjenesten i de nye beboelseskvarterer i byerne tilrettelægges med 1 daglig brevomdeling i stedet for 2, og at antallet af sådanne distrikter på daværende tidspunkt udgjorde ca. 500, medens der fandtes ca. 2.800 brevomdelingsdistrikter med 2 daglige omdelinger i byerne overalt i landet.

Jeg anførte endvidere, at postvæsenet bestræber sig på i forbindelse med rationaliseringsforanstaltninger at søge eventuelle serviceforringelser gennemført på områder, hvor der kan opnås den relativt største besparelse i forhold til det behov, der er for tjenesteydelsens opretholdelse.

Med hensyn til det nu stillede spørgsmål skal jeg meddele, at hvis der skulle blive tale om at gennemføre ændringer af postomdelingsforholdene, der indebærer en væsentlig reduktion af den postale service, vil jeg være indstillet på i folketinget at give en redegørelse herom.

Af *Camre* til indenrigsministeren (5. juli 1972):

„Vil ministeren sikre, at den patient- og sygdomsregistrering, som sygehusene udarbejder, kommer til at indeholde ensartede regler for registrering af erhverv?“

Begrundelse.

Menneskers arbejdsforhold øver som bekendt en afgørende indflydelse på deres helbredstilstand. Der foreligger imidlertid ikke egentlige, omhyggelige undersøgelser af sammenhæng mellem erhverv og sygdom, men det er kendt, at visse erhverv har meget større sygdoms- og dødsrisiko end andre. Den eksisterende medicinalstatistik, som sygehusene udarbejder, er vænsartet og i vidt omfang uanvendelig som værktøj for en forebyggende sundhedspolitik.